

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis septe[m] dormientibus mar. Cap[itulum]. li.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse augusti occurrētibus Folio. cxc.

tem irruerūt: et eam ut sanctus predixerat euer-
terunt. Quicquid autē in dño. iij. idus augusti.
De sanctis septē dormientibus mar. Cap. li.

Septem dor-

mientes in ciuitate ephesi orti sunt. Quorū nomina sunt hec: magi-
mianus: malchus: mar-
tinianus: dionysius: io-
hannes: serapton: et
constantinus: et apud
ipsam ciuitatē in mon-

te celo dormientes requiescunt sine vlla cor-
porum aut vestium corruptione. Num enim de-
cius imperator persequens christianos venisset
ephesum: et cunctos ad idolorum sacrificia cō-
pelleret: prefati septem christiani in ipsa vrbe
nobilissimi: in domo sua secreto se celantes:
accusati apud decium quod christum colerēt: ante
ipsum statuuntur: et dato eis spacio respiscen-
di vsq; ad reditum decij: qui alio pergebat dis-
mittuntur. At illi interim patrimonium suum pau-
peribus erogantes: intro consilio in monte ce-
lo secesserunt: et ibidem secretius esse decreue-
runt. Quibus malchus continue ministrabat:
et quoties vrbe intrabat cibos emeret se mes-
sici habitu vestiebat. Eū ergo decius ephesum
redisset: et eos ad sacrificandū perquiri iussit
ser. Malchus minister eorū ad socios territus
redijt: et eis furore cesari indicauit. Eis tamē
panes allatos apposuit: et in dño confortauit.
Qui nimio timore pauefacti cū lachrymis sero
comederunt: et se mutuis exhortationibus con-
fortantes sicut deus voluit obdormierunt. Ta-
litq; somno diuina dispensatōe soporati in eodē
loco iacuerunt vsq; ad annū trigesimū theodo-
sij iunioris per annos videlicet. L. xvi. Na-
ne autē factu cum quefiet inuenti nō possent:
et decius tales se viros perdidisse doleret: accu-
sati sunt quod oīa sua pauperibus dispensassent:
et hucusq; in monte celo latuissent in christia-
nitatis proposito permanentes. Iussit ergo de-
cius parentes suos adesse: et minis ac terroz-
ibus ab eis extorsit: quod in ipso monte laterent
sicut ei fuerat per alios suggestum. Tunc cogi-
tans quid de ipsis faceret: muti dci iussit os spe-
lunce lapidibus obstrui ut ibi deficerent fame
et inopia circumclusi. Quod cū fieret duo ex mi-
nistris xpianis: theodorus et rufinus eorū mar-
tyrū describentes in tabulis: et sigillantes cau-
te inter lapides posuerunt. Quotuo igit de-
cio et tota illa generatione: post annos. cxcvi. an-
no videlicet. xxx. imperij theodosij iunioris pul-
lulauit heresis eorum qui negabāt resurrectio-
nem mortuorū: vnde contristatus christianissi-
mus imperator: quia fidem tam simple agitari
videbat: in cinere et cilio cum lachrymis in
oratione quotidie persistebat. Quod videns mi-

serico: deus confirmare spem de resurrectio-
ne mortuorū voluit: et ita predictos martyres su-
scitauit. Dissit liquidē in cor cuiusdā burgēsis
ephesi: ut in illo loco edificaret stabula pastorū
bus suis. Elementarijs ergo speluncā aperien-
tibus surrexerūt sancti: et seinuicē saluantes
purabant se vna tantū nocte dormisse et pridia-
nam tristitiam recordātes se mutuo ad marry-
rium exhortabant. Iusserūtq; malcho ut ad vr-
bem descenderet: et plures panes quod heri affer-
ret: atq; quod iussisset deci? nūclaret. Qui assum-
ptus pro medici habitu iuxta morem quinque solidos
accepit: et de spelunca exiit: vidensq; lapides
admiratus est: sed aliud cogitās de lapidibus
parum curauit: veniens ergo timidus ad portā
ciuitatis vltra modū stupefactus est: videns si-
gnum crucis superpositū et mutatā in omnibus
ciuitatem. Et ad singulas accedens portas: ita
per omnia repperit: signansq; se ad primā portā
redijt se existimans somniare. Ingressus tādē
cum tremore nimio homines de christo loquen-
tes audijt: et maiorem stuporem incurrit: nec
putabat illam esse ephesiorum ciuitatem: et cū
interrogans ipsam esse ephesum intellexisset:
vere se errasse putauit et ad socios redire cogi-
tauit. Accessit tamen ad eos qui panem vende-
bant: et cum argenteos protulisset: mirati ven-
ditores monetam incognitam: dicebāt ad inuicē
cem: quod ille iuuenis thesaurum antiquum inue-
nisset. Ille nō eos ad inuicem colloquens vi-
dens putabat: quod ipsum ad imperatorē trahere
vellent: et territus rogabat ut panes et nūmos
retinerent: et se dimitterēt. Qui cum tenentes
interrogabant: vbi thesauros imperatorum an-
tiquorum inuenisset: qui nō inuenibat quid eis
diceret pre timore. Dissit igitur fune in collo-
eius per vicos ad medium ciuitatis trahitur: et
exijt rumor quod inuenis thesauros inuenisset. Eū
gregatitq; oibus ad eum: ipse a nemine cogno-
sci poterat: sed nec ipse circūspiciens aliquem
de sua cognatione videbat: quos veraciter vi-
uere putabat: et nullum inuenies quasi insanus
stabat in medio. Quod audiētes martinus epi-
scopus et antipater proconsul: eum ad se duci
iusserunt: et cum ad ecclesiam duceretur: ad de-
cium se trahi existimabat. Episcopus igitur et
proconsul mirātes eum interrogāt: vbi thesau-
ros antiquos inuenisset. Qui respōdit se nihil
inuenisse: sed de sacculo parentum suorū num-
mos illos habuisse. Et interrogatus cuius ci-
uitatis esset. respondit quod erat ipius ciuitatis:
si tamē illa eēt ciuitas ephesina. Et interroga-
tus de nomine parentū suorū: ut pro ipso testa-
rentur: cum ipsos nominasset: et nullus eos cog-
nosceret: dicebant eum fingere: ut aliquo mo-
do euadere posset. Dicentesq; proconsule quod pes-
cunia illa parentum suorum esse non poterat:
eo quod superscriptio fere ducentorum annorum
erat: quo tempore parentes sui fuisse non pote-

rant: et quod tali modo sapientes et senes ephesivo
lebar deludere. Iussitque eum tormentis tradi:
donec veritatem confiteretur. Tunc malchus pro
cidens eos pro deo adiuuauit: ut ei diceret: ubi
decius imperator esset. Episcopus vero respondit: quod
tunc non erat in terra: qui decius noiaetur: sed
ante longum tempus fuerat impator. Malchus vero
stupefactus stabat: et narrauitque eis quod furore decii
in monte celso cum socijs aufererat: et quomodo
in sero procederet decius ipsam ciuitatem. Intraue
rat: ut christianos persequeretur: se tamen ipsa
esset ciuitas ephesiorum in cuius testimonium ro
gabatur: ut secum irent: et socios suos eis ostenderet.
¶ Tunc episcopus cogitans: quod hec esset diuinatio
cum proconsule et uniuerso populo ducere eos
malcho perrexit ad montem celsum: et ingrediente
prius malcho ad socios inuenit episcopus inter
lapides litteras sigillatas duobus sigillis argen
teis sanctorum passionem continentes: quas coram
omni populo legit: et mirantibus cunctis vide
runt sanctos in specu sedentes: et facies eorum
quasi rosas florentes: omnesque glorificabant deum
cernentes corpora ipsorum et vestes incorruptas
ac si sola una nocte dormissent. Gratiusque hec
oia theodosio imperatori per litteras significa
re curauit. Qui surgens de loco in quo orabat
glorificans deum concitus venit ephesum: veniens
quoque ad speluncam: vidit sanctorum facies sicut
sol resurgentes: et procidens ante ipsos ac sin
gulos eorum amplectans fleuit cum gaudio dicens:
¶ sic eos videbar: quasi si videret christum lazari de
monumento vocantem. Qui respondebant: quod ad
hoc deus ipsos suscitauerat: ut crederet indu
bitanter resurrectio mortuorum. Sicut enim infans
est in matris utero non sentiens lesionem et viuit: sic
fuerant viuentes et dormientes et nihil sentien
tes: et his dictis inclinantes capita sua iterum
obdormierunt: quos imperator deosculans su
per eos fleuit. Et cum iussisset fieri loculos
aureos: in quibus mitteretur: in ipsa nocte ap
paruerunt imperatori dicentes: ut sicut haec
nus in terra facuerat: sic eos dimitteret: donec
eos deus iterum in vltima resurrectione suscita
ret. Iussit ergo imperator locum illum inaura
tis lapidibus adorari: et omnes episcopos ne
gantes resurrectionem ab episcopatu deponi.
Dormierunt ergo sancti martyres prima dormi
tione. vi. kalendas augusti. Surrexerunt vero. iij.
idus ipsius mensis: quo die festum ipsorum sole
nius recolitur: anno domini. cccc. xlvij.

¶ De sancta Elara virgine.

Cap. liij.

Quara dicitur
dicitur pauperum
sancti Damiani
de ciuitate assi
sij nobilibus ora
paribus ab annis puerilibus
¶ In seruitio mancipata virginitatē suā dño dedi

cauit: quā a beato frācisco ordinis minorū funda
toze edocta: montis ipsius relicto sclo: die dñi
co palmarū adhuc inuēcula ad ecclesiā in oī ve
stīū suarū ornatu pcedens: a summo pōfice in
nocēto tertio palme ramū accepit. Die quoque
sequenti ad bñi frācisce accessit: et apud scām
marīā de portūcula ab ipso habitū monachalē
cū humilitate petiit et assumpsit. Deducra ergo
ad ecclesiā scī pauli graui psecutiōe cōsanguī
neorū sibi excitata: ipsa in sancto proposito p̄se
uerans bella omnia triumphauit: deinde a san
cto francisco apud ecclesiam sancti damiani in
clusa fororum pauperum ordinem inchoauit: et
quadraginta duobus annis in sanctitate et per
fectione vite p̄seuerauit. Ieiunij quoque et ora
tionibus semper intera: paternā omnē heredi
tatem monasterijs ecclesijs et pauperibus dispē
saut. Eiusque regulā prefatus papa innocētus
confirmauit. Miraculis etiā pluribus et insigni
bus claruit. ¶ Nam semel panem vnicui in do
mo repertum: cum fratribus elemosinā peren
tibus dimidiāuit: reliquasque medietatem inter
quadraginta forozes diuisi fecit: oibusque saru
ratis plenus abundauit. ¶ Aliis etiā vas olei
cuius eius oratione repletū inuentū est. ¶ Cum
reporē federici imperatoris italiā deuastatis:
saraceni ab eo conducti vallem spoletanā depo
pulari effer: hi quoque assitū inuāissent: cum ipsa
langueret: se in sanua claustrū hostib⁹ irruētibus
opponi fecit: christos puerulo sibi apparente:
et liberationē loci ac ciuitatis p̄mittente: oras
infidelis illos diuisit: non solū a monasterio
effugauit: sed etiā ciuitatē eandē euersione sa
racenis mox per altā portā quasi in fugā exē
tibus liberauit. ¶ Aliis etiā vitalem quendam de
aduersa ciuitatē eandē obfidētē sua oratione
ad eo p̄turbauit: ut dissoluto exercitu: mane se
quēti recederet: qui post dies modicos iugula
tus est. ¶ Sancta autē virgo in principio sue cō
nerfionis agnerē germanā postulauit a deo sibi
in eodem p̄posito sociandam: quod et obrinuit.
Nam et ipsa post dies. xvi. reliquēs mundum
religionis habitū suscepit: et in eodē monaste
rio vna secū virgo permāsit: totidēque diebus post
et us transitū clarā ad celestia secuta est. ¶ Cū
aliquādo in natale domini infirma lecto decūs
beret: matutinali officio in spiritu rapta p̄se
sens fuit: christūque puerū aspexit: omniaque dis
uina corporaliter audiuit: et que gesta fuerant
retrulit: cū tamen tanto longe posita esset quod vo
ces cantantiū humanitus audire nō potuisset.
¶ A sero quoque cene dominice vsque i sabbato san
cro de mane in extrā assumpta passiones domi
nicam in spiritu contemplata: et ad se rediens
vnius fere hore spacio putauerat se dormisse.
¶ Sicque signis et virtutibus clarens per annos vi
ginti octo longo castigata lāguore assistere sibi
dño gregorio papa. fr. sibi deuotissimo cū cardī
nalū ceru virtutibus p̄dita feliciter migravit